

Αν κάνουμε ειρήνη...

Λέμε, οι άνθρωποι, «ειρήνης ἐπεθυμήσαμεν»
Πράξαμε, όμως, άραγε, όσα χρειάζεται
να την κερδίσουμε;
Ο πόλεμος, στις μέρες μας,
πρέπει να σταματήσει
και τις ορθάνοικτες πληγές ο χρόνος
να τις κλείσει.

Πολλοί θαρρούν πως μάταιο!
Ειρήνη δεν θα γίνει
και πως στα χέρια των μεγάλων μόνο βρίσκεται η ευθύνη.
Διότι με τον πόλεμο οι λίγοι θησαυρίζουν
και με το αίμα των λαών θεριεύουν και πλουτίζουν.

Τα πάντα κάνουν οι ισχυροί εύκολα να κερδίζουν
κι η ιστορία έδειξε πως δύσκολα λυγίζουν.
Μήπως κατώτεροι είμαστε σε τούτη την περίσταση;
Πού είναι η αντίδραση, τα «όχι» κι η αντίσταση;

Για το δικό τους το καλό ενδιαφέρονται όλοι
το δίκιο αντικατέστησε η πονηριά κι οι δόλοι.
Αιτία έχει ο πόλεμος αυτούς τους άθλιους τρόπους
που σπάνε κι αλλοιώνουνε τις σχέσεις στους ανθρώπους.

Το κατεχόμενο νησί, δεν γνώρισε ειρήνη.
Πάντα κάποιος βρισκότανε ξένος να κατακτήσει
την Κύπρο με τις ομορφιές και τη σπουδαία θέση!
Πόσα του κόσμου η ψυχή βάσανα να χωρέσει;

Κατηγορία Β': Ποίημα

Α' ΒΡΑΒΕΙΟ

«ἦν δὲ τὴν εἰρήνην ποιησώμεθα»

Με θρίαμβο θα γιορτάζουμε κάθε μέρα!

Και οι άνθρωποι απλά δεν θα ζητούν τη νίκη,
γιατί πλέον ο πόλεμος στο παρελθόν θ' ανήκει!

«ἦν δὲ τὴν εἰρήνην ποιησώμεθα»,

Ο κόσμος μας θα πορευτεί μ' ἄλματα παραπέρα!

Για αγνοούμενα παιδιά πια δεν θα κλαίνε οι μάνες
και στα χωριά θενά κτυπούν χαρμόσυνες καμπάνες!

«ἦν δὲ τὴν εἰρήνην ποιησώμεθα»,

πιο φωτεινή, χαρούμενη θα εἶν' η κάθε μέρα!

Το γένος το ανθρώπινο μ' ἐλπίδα θα γεμίσει
και ἔργα του πολιτισμοῦ πολλά λαμπρά θα κτίσει.

Με λαχτάρα αναφωνούμε «εἰρήνης ἐπεθυμήσαμεν»

μα ἔχουμε μάχες δύσκολες που πρέπει να κερδίσουμε!

Ας φέρουμε, αρχίζοντας, εἰρήνη στην ψυχή μας
ἐπειτα η γαλήνη θα φανεί, χαμόγελο στη γη μας!

Πηγές:

Ανδοκίδου, Περὶ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης, 3.3, μετάφρ. Θρ. Σταύρου

εἰρήνης ἐπεθυμήσαμεν

Επιθυμήσαμε να κάνουμε εἰρήνη

Ισοκράτους, Περὶ εἰρήνης 8.20-22, μετάφρ. Μ. Γ. Ξανθοῦ

ἦν δὲ τὴν εἰρήνην ποιησώμεθα

αν ὅμως κάνουμε εἰρήνη